

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119205282
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119205282.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: P. K., nar. XX.X.XXXX a A. K., nar. XX.X.XXXX, obe zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny C., so sídlom C., Q. A. X, bytom ako otec - deti rodičov - matky: Ing. B. K., nar. X.X.XXXX, adresa: A., T. XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou: Kanisová & Kanis, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bratislava, Ďumbierska 3F, IČO: 36 836 460 a otca: Ing. Y. K., nar. XX.XX.XXXX, adresa: A., T. XXX, o návrhu matky maloletých na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky maloletých proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, č.k. 27P/38/2019-15 zo dňa 25.6.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia na dočasné zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol a výrokom II. zamietol aj návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku s maloletými deťmi.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 2 ods. 1, § 23 ods. 2, § 360 ods. 1, § 367 ods. 1, 2, Civilného mimosporového poriadku (zák. č. 161/2015 - ďalej len CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 327, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z.z. - ďalej len CSP), § 24 ods. 2, a § 28 ods. 2 Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z.z - ďalej len ZoR).

3. Vychádzajúc z citovaných ustanovení a tiež z obsahu spisu v prejednávanej veci a pripojeného spisu, za osvedčenú súd prvej inštancie považoval skutočnosť, že rodičia maloletých detí sú manželia, ktorí v súčasnosti nežijú v spoločnej domácnosti, pričom na tunajšom súde prebieha na návrh otca konanie o rozvod manželstva a ÚPP na čas po rozvode vedené pod sp. zn. 40P/5/2019, ktoré nie je skončené. V štádiu prvoinštančného konania neboli osvedčené také skutočnosti, ktoré by umožňovali súdu bez vykonania ďalšieho dokazovania ustáliť, že je tu naliehavá potreba zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, tak ako to matka navrhuje, pretože z konania o rozvod manželstva vyplynulo, že vzťahy manželov sú vážne narušené a nevedia sa dohodnúť na úprave práv a povinností vo vzťahu k mal. deťom, keď otec na čas po rozvode ich žiada zveriť do svojej osobnej starostlivosti, s čím matka nesúhlasí. Dočasnú striedavú osobnú starostlivosť nariadenú neodkladným opatrením nemožno teda považovať za vhodnú vzhľadom na hlboko narušené vzájomné vzťahy. Aj zo samotného obsahu návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia je totiž zrejmé, že správanie mal. detí k matke je neadekvátne a deti matku odmietajú. Tieto skutočnosti vyplývajú taktiež aj z vyjadrení matky aj otca v konaní o rozvod manželstva na pojednávaní konaného dňa 03.05.2019.

4. Súd taktiež nepovažoval za vhodné násilím upravovať styk matky s maloletými deťmi pokiaľ ju odmietajú a nepríde najskôr k obnoveniu pozitívneho vzťahu detí s matkou. V prvom rade je potrebné pracovať na obnove vzťahov, čo usúdil aj súd v rozvodovom konaní, keď uznesením zo dňa 16.5.2019 č.k. 40P/5/2019-113, právoplatným 06.06.2019, uložil výchovné opatrenie rodičom a deťom, s povinnosťou podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu v rozsahu minimálne 40 hodín práce s celou rodinou. Nie je preto vhodné dočasne upravovať ani styk matky s deťmi skôr ako rodina zabsolvuje súdom uložené výchovné opatrenie. Matka môže zároveň realizovať styk s maloletými deťmi práve na týchto stretnutiach a v spolupráci s klinickými psychológmi upraviť rodinné väzby.

5. Súd prvej inštancie pritom poukázal na rozhodnutie o uložení výchovného opatrenia č.k. 40P/5/2019-113, keď z bodu 10 odôvodnenia vyplynulo, že súd v konaní zisťoval aj názor maloletého P. v neprítomnosti rodičov dňa 30.4.2019, kde maloletý uviedol, že s bratom sú na seba naviazaní, a určite by nebolo vhodné deliť ich ako súrodencov medzi rodičmi. Maloletý opakovane odmietol akúkoľvek úpravu styku s matkou v neprítomnosti otca. Potvrdil matkou uvádzané slovné výrazy ako jeho autentické výkriky v hneve, zúfalstve. Uviedol, že matku má rád, ale toho času nie je v jeho silách tráviť s ňou akýkoľvek čas bez otca. Z ôsmich týždňov letných prázdnin si vie predstaviť stráviť s matkou v dome starého otca vo D. maximálne tri dni s tým, že sa zavrie do izby, nebude odtiaľ vychádzať a bude si čítať knihu. Vedel, že rodičia sa spolu rozprávali o riešení bytovej otázky, a mal za to, že matka by sa mala po vyplatení otcom vrátiť do rodičovského domu starého otca, v ktorom ale nechce tráviť žiaden čas, v obci nemá kamarátov. Z rozsahu 365 dní v roku žiadal, aby súd upravil jeho a A. styk s matkou od 10tej hodiny 24.12. do 16tej hodiny 24.12. v roku v neprítomnosti otca a každý druhý víkend v dome v A. za prítomnosti otca.

6. S poukazom na vyššie uvedené mal súd prvej inštancie za to, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď matka žiada dočasne zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti, nemožno vyhovieť, preto výrokom I. tento návrh zamietol. Súd tiež dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné zamietnuť ako predčasne podaný aj v úprave styku, nakoľko najskôr je potrebné zabsolvovať nariadené výchovné opatrenie a až následne podať nový návrh, o čom rozhodol súd výrokom II. tohto rozhodnutia.

7. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podala prostredníctvom svojej advokátky odvolanie matka maloletej, pričom uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), f) a h) CSP a domáhala sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým zverí maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, alebo ktorým akýmkoľvek iným vhodným spôsobom upraví styk matky s maloletými deťmi bez prítomnosti otca tak, aby boli rešpektované práva maloletých detí na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, ako aj ich právo na rovnoprávny a rovnocenný styk s oboma rodičmi.

8. K dôvodu odvolania, že uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) poukázala na znenie čl. 9 ods. 1, 3, čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, čl. 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 4 veta tretia ZoR, § 28 ods. 1, 2, 3, § 38 ods. 2, 3, 4 ZoR, čl. 1, čl. 2 ods. 1 CMP. Z citovaných ustanovení podľa odvolateľky vyplýva, že súdy vo veciach starostlivosti o maloletých musia prioritne vychádzať z toho, že rodičovské práva a povinnosti patria v rovnakom rozsahu obojmu rodičom. Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov len v takých prípadoch, ak druhý rodič nežije, je neznámy, nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu alebo ak bol druhý rodič pozbavený rodičovských práv a povinností, alebo ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený a pozastavený. Bezvýhradne pritom platí, že rodičovské práva možno obmedziť len vo vážnych prípadoch len rozhodnutím súdu a len na základe zákona. Podľa matky v predmetnom prípade neexistuje ani jeden z vyššie uvedených dôvodov, prečo by mal rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom vykonávať len ich otec a matka nie. Napriek tomu rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom v súčasnosti úplne nezákonné a nedôvodne vykonáva len otec, pričom súd prvej inštancie toto jednostranné, protiústavné, nezákonné a nedôvodné rozhodnutie otca maloletých detí napadnutým uznesením odobril bez toho, aby mal na takéto rozhodnutie akýkoľvek relevantný zákonný podklad alebo aspoň trochu vierohodný dôvod. Súd tým jednoznačne porušil všetky vyššie citované ustanovenia a taktiež tým porušil medzinárodné záväzky SR prijaté v tomto smere. Navyiac súd bez relevantného zákonného dôvodu nielenže poprel zmysel, význam aj výslovné znenie citovaných aktov, ale ich aplikoval presne opačne než ako ich aplikovať mal, čo zakladá dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

9. K dôvodu odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, že neboli splnené procesné podmienky, odkázala na ust. § 28 ods. 2, § 25 ods. 1 a 2 ZoR, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1 CSP, na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoP/30/2018. Uviedla, že matka osvedčila dôvodnosť a trvanie svojho nároku na úpravu styku s maloletými deťmi z titulu, že je ich matkou a taktiež osvedčila, že zo strany otca je jej úmyselne bránené v styku, dokonca otec maloletých jej úmyselne znemožňuje výkon úplne všetkých jej rodičovských práv a povinností a napriek tomu v rozpore s citovanými ustanoveniami súd jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, čo zakladá dôvod podania odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP.

10. K dôvodu odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam matka uviedla, že pokiaľ súd uvádza, že deti aktuálne matku verbálne odmietajú, tak toto verbálne odmietanie je len zo strany P., a to až potom, čo sa otec maloletých rozhodol s matkou rozviesť cca pred rokom a kedy maloletý P. súdu neuviedol žiaden dôvod, ktorý by odôvodňoval takýto jeho postoj k matke a kedy jeho tvrdenia sú aj rozporuplné a nezmyselné, keď z jeho vyjadrenia pred súdom malo údajne vyplynúť, že s matkou sa chce stýkať len v prítomnosti otca v A. a zároveň, že na Vianoce a cez prázdniny tri dni si vie predstaviť stýkať sa s matkou aj bez prítomnosti otca. Vyjadrenie maloletého P. samo o sebe nemôže byť pre súd relevantným a už vonkoncom nie zákonným dôvodom na to, aby súd úplne znemožnenie výkonu všetkých rodičovských práv a povinností matke zo strany otca akceptoval. Výroky napadnutého uznesenia podľa odvolateľky sú aj v rozpore s vykonaným dokazovaním, z ktorého nevyplývalo, že by sa čo i len jedno z maloletých detí, čo i len vyjadrilo tak, že by sa so svojou matkou nechcelo nestýkať vôbec. Maloletý P. pritom dôvod ním navrhovanej úpravy obmedzenejšieho styku s matkou neuviedol. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že matka môže realizovať styk s maloletými na stretnutiach v spolupráci s klinickými psychológmi uviedla, že styk matky s deťmi sa prostredníctvom uvedeného výchovného opatrenia doposiaľ vôbec nere realizoval a citované konštatovanie súdu preto považuje za nedôvodné a absurdné. Matka od 26.5.2019 maloleté deti ani len nevidela.

11. K dôvodu odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces uviedla, že napriek tomu, že v zmysle ňou citovaných ustanovení k obmedzeniu rodičovských práv môže dôjsť len vo výnimočných a vážnych prípadoch a len rozhodnutím súdu a len na základe zákona, v tomto prípade došlo de facto k úplnému pozbaveniu matky jej rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a to na základe jednostranného rozhodnutia otca detí bez relevantného zákonného dôvodu. Keď súd návrh matky zamietol, len podporil otca v jeho nezákonnom a absolútne neprípustnom konaní. Otec maloletých dodnes neuviedol žiaden zákonný dôvod, maloleté deti dodnes neuviedli žiaden zákonný dôvod a ani súd prvej inštancie v napadnutom uznesení neuviedol žiaden relevantný zákonný dôvod, pre ktorý by matka nemala mať v súčasnosti právo na styk s deťmi, resp. pre ktorý by mal byť výkon všetkých jej rodičovských práv takýmto extrémnym spôsobom znemožňovaný. V tomto smere preto považuje napadnuté rozhodnutie za absolútne arbitrárne. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí nijako nevysporiadal s argumentmi matky uvádzanými v jej návrhu a to ani s tými, ktoré boli podstatné a právne významné, napr. že matka mala s deťmi úplne normálny vzťah až do času, kým sa jej manžel nerozhodol rozviesť alebo že otec postupne a účelovo odtrhol maloleté deti nielen od matky, ale aj od priateľov, z krúžkov, či domova, že otec nielenže úplne znemožňuje matke výkon jej rodičovských práv a povinností, ale ani ju žiadnym spôsobom o deťoch ani len neinformuje a podobne. Ani jedno z maloletých detí ani len netvrdilo, že by sa nechcelo so svojou matkou stýkať vôbec. V ďalšom poukázala na judikatúru Ústavného súdu SR o potrebe riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia v súlade s § 220 ods. 2 CSP (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06, ÚS 298/08). Uzavrela, že súd prvej inštancie porušil základné právo matky maloletých na spravodlivé súdne konanie, pretože sa v napadnutom uznesení riadne nevysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, dôvody, na ktorých je založené napadnuté uznesenie sú podľa nej zjavne protirečivé, popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, sú zjavne jednostranné, v rozpore s princípmi spravodlivosti, ako aj v rozpore s platnými právnymi predpismi a medzinárodnými zmluvami, dôvody sú právne neakceptovateľné a nezákonné, dôvody zásadne popierajú účel a význam právnych noriem, ktoré mal súd pri svojom rozhodovaní aplikovať, napadnutým uznesením súd odobril nedôvodné a nezákonné správanie jedného z rodičov maloletých, ktorým dochádza k zámernému znemožňovaniu

výkonu rodičovských práv druhému rodičovi - matke, ktorým postupom súd ešte väčšmi znerovnoprávnil matku oproti otcovi.

12. K doručenému odvolaniu matky podal otec maloletých písomné vyjadrenie, pričom výslovne nenavrhol ako má odvolací súd rozhodnúť. Poprel, že by bolo pravdou, že do leta 2018 nemal problém s manželkou. Chcel mať s ňou tretie dieťa a niekedy v roku 2012 sa mu vysmiala a povedala, že: „Keď chceš tretie, nájdi si inú.“ Poukázal tiež na problémy v intímnom živote, ktoré začali gradovať v roku 2013. Za blbosť označil to, že matka sa 13 rokov väčšmi starala o deti, pričom poukázal, že on sa už v trinástich rokoch staral o mladšiu sestru a preto bol lepšie pripravený na starostlivosť o maloleté deti než matka. Uviedol, že asi zabudla, že keď sa deti v noci prebudili, on ich priniesol, aby ich nakojila, potom ich dával odgrnúť, poukázal na to, že deti jej opakovane spadli, na to, že sa zabudlo, kto ju vozil po lekároch s malými, že pomáhal pri kúpaní, že používal rektálnu trubičku a aj odsával hlien z nosa, že k deťom vstával a dával im lieky, že nemal problém vymeniť plienku, poumývať, natrieť krémom a obliecť deti. Uviedol, že sa zabudlo, že aby zobral malého von, aby si oddýchla, sa ponáhlal domov. Zabudlo sa kto chodil po nákupy, kto ich vynášal po schodoch, kto tie schody na bytovke umýval, keď bola tehotná alebo P. malý, kto vysával, vynášal smeti, zabudlo sa kto záhradu zoral, rozrobil, pripravil na sedenie, kto každý deň polieval, kto okopával. To, čo matka robila týždeň, on mal za jednu sobotu okopané. Ani jednu rodičovskú dovolenku nevydržala s deťmi a utiekla spať do práce. Stále jej hrmeli v hlave len „penáze.“ To jej vydržalo do dnešného dňa. Hovoril jej, aby bola aspoň na polovičnom úväzku, nedalo sa, ale keď ochorela jej mama, všetko sa zrazu dalo, aj polovičný úväzok. Na jej účte sa sporilo, pretože všetky výdavky z domácnosti platil on a ešte dával aj hotovosť. Keď sa išlo kupovať auto, bolo mu povedané, že sú to jej peniaze a on sa nemá do nich čo starať a ona si kúpi auto aké chce. Vtedy došlo k tomu, že jej už nedal do ruky žiadne peniaze, platil všetko cez účet a bola aj ona nútená kupovať potraviny. Vo Fajn centre sa nezniesla s ostatnými a musela odísť, lebo nezniesla kritiku. Jej pomoc spočívala v tom, že povedala ako by sa to malo spraviť, ale zabezpečiť to musel niekto iný. Pokiaľ išlo o starostlivosť o chod domácnosti, to sa predstavuje tak, že sa napíše odkaz, čo treba kúpiť alebo sa pošle sms správa, čo treba zabezpečiť. Nikdy neriešila čistenie odpadov, poruchy, umývačku riadu a práčku čistil on, polovicu domu postavil sám a popritom všetkom si ešte našiel čas na deti. Nech mu nikto nehovorí, že zmanipuloval deti za polroka. Keby sa im nevenoval, tak nejdú za ním, nebol by medzi nimi žiaden citový vzťah.

13. Vyjadril sa tiež k fyzickému napadnutiu, ktoré sa malo udiat na jeseň 2015, kedy prišiel o 22.05 hod. domov, pričom matka na deti kričala, že majú ísť hneď spať, hoci oni chceli dopozerať rozprávku, keď opakovane prišla do izby chlapcov a kričala na nich, postavil sa medzi nich, vtedy ho chytila za sveter a tento mu roztrhla, vtedy ju vytlačil na chodbu, potom do spálne, kde ju usadil na posteľ. Pýtal sa, či toto bolo napadnutie, keď chcel, aby už deti nechala tak a zbytočne ich pred spaním nerozrušovala. Nemá nijakú lekársku správu, že jej ublížil, pretože jej nikto neublížil. Pokiaľ zakázal matke vozit' deti v aute, bolo to potom, ako sa od detí dozvedel, že dolu kopcom vypína motor, hoci v aute je posilňovač riadenia a takisto posilňovač bŕzd, ktoré fungujú len za chodu motora, že išla cez „kruháč“ v protismere. Čo sa týka učenia, posmievala sa P., že učivo nevie, tak sa s ňou nechcel učiť a tak boli zvyknutí na neho. On sa chodil s deťmi strihať. Na rodičovské stretnutia musela ísť len ona, osobitne na tom trvala a teraz vie prečo, lebo má dôkaz, že sa starala. Ani raz nebola s chlapcami na logopédii a ani raz s nimi nerobila logopedické cvičenia. Ak sa tvrdí, že mal matku maloletých urážať a ponižovať, pokiaľ povie, že nevie variť, že je lenivá, tak si za tým stojí, je to pravda. Poukázal tiež na hygienu, keď veľakrát po matke umýval toaletu, vynášal hygienické vložky, spodné prádlo, povedal jej, aby si dala zuby do poriadku, keď on nepovysával pavučiny v dome, tak ona určite nie.

14. P. opakovane hovoril, aby matku oslovoval slušne a aby sa k nej správal podľa božích prikázaní. Vzduchovku mu nedaroval, poskladali sa na ňu chlapci, on ju len objednával. Nôž kúpil každému, pretože každý chalan má mať nožík. Pokiaľ matka tvrdila, že P. na ňu mieril vzduchovkou aj nožom, on osobne to nevidel. Hry na počítači hrali u kamarátov. Nie matka, ale on inicioval, aby s P. navštívila odbornú pomoc u psychologičky. Hoci on navrhoval pani A., navštívila pani Q., ktorá P. vyčítala ako sa správa. Pre jej neodbornosť nechcel, aby tam P. chodil. Neodmietol psychologické poradenstvo zo strany ÚPSVaR, ale psychologička povedala, že nebude s deťmi pracovať pre nedostatok času. Nemyslí si, že by deti manipuloval. Matke povedal, že musí odísť, aby sa deti ukludnili a takisto jej navrhol finančné vyrovnanie. Pokiaľ ide o nahrávky, matka úmyselne vyprovokovala chlapcov, aby ich vytočila a potom ukazuje ako sa k nej správajú. Matka sa ho snažila vyprovokovať, aby jej niečo spravil, aby mala lekárske potvrdenie, že ju fyzicky napadol, aby mala potom PN-ku aspoň mesiac, aby ho vykreslila ako násilníka a tyrana. Na

pomoc si zobrala kamarátku, ktorá nahrávala a bola schovaná za stromom a potom tá osoba dohovárala A. a potom si vodí túto osobu domov na kávičku, aby ho vyprovokovali. Má dojem, že sa rozvádza s dvomi odporkyňami naraz. Pokiaľ matka tvrdí, že deti vedie k rasizmu tým, že nedovolil, aby A. učiteľka posadila vedľa spolužiačky rómskeho pôvodu, syn povedal, že spolužiačka smrdí, čo je pravda. Okrem toho boli vší v triede, tak učiteľke povedal, že si neželá, aby A. sedel vedľa nej, nech si posadí vedľa nej svoju dcéru, či by vydržala ten smrad. V tejto súvislosti poukázal na to, že rodine K., z ktorej spolužiačka pochádza opakovane z titulu svojej pozície starostu pomáhal. Pýta sa, či je výchovou k rasizmu, keď sa zastane svojho dieťaťa. Dňa 23.5.2019 sa presťahoval aj s deťmi k rodičom. Odporučili mu to pri návšteve ÚSPVaR, aby tým zabránil stresovaniu detí a nedochádzalo k ďalším konfliktom. Je pravdou, že nechce s matkou komunikovať, nemá o čom, nechce sa dať vyprovokovať, nechce sa dať nahrať, chce od nej len pokoj. Matke dal nové číslo na A., na P. má číslo, nikto jej nezabráňuje volať do školy a k detskej lekárnke. Odporkyňa sa stretáva s deťmi tiež vtedy, keď chodí na dom a deti idú s ním, že sa s ňou nechcú baviť, je druhá vec. Naposledy musel odísť, pretože sa chcela rozprávať s P. až rozhovor prechádzal do hádky. Nie je pravdou, že by deťom zakázal chodiť na krúžky, pokiaľ išlo o futbal, tak tréner nechal P. sedieť celý zápas na lavičke a na záver ho postavil tak asi na päť minút. A. nechce chodiť bez P.. Nikoho neodstihol od priateľov, kamaráti sa naďalej s tými istými kamarátmi. Že nechcú chodiť do D., si spôsobilá sama matka. Nič v dome neodpojil, keď tiekol záchod, zastavil vodu, aby vymenil splachovač. Vodu si vedela spustiť, pretože ráno už tiekla. Na dom chodí opatrovať mačku, kosiť a udržiava trávnik a okolie a sprchuje sa tam. Internet odhlásil a dal zaviesť u rodičov, takisto TV. Všetko v dome funguje. Veci matke zbalil, pretože vyhlásila, že sa to nedá premiestniť za jeden deň, nič nevyhodil, nepoškodil, pričom sama mu otvorila bránu, keď sa jej spýtal, kde to má zložiť, tak mu ukázala, že k domu. Pokiaľ sa tvrdí, že odmieta akúkoľvek psychickú pomoc pre deti, chodí na stretnutia s psychológom pánom Polákom, spolupracuje s pracovníkmi ÚPSVaR a pripravil deti na to, že ich bude vyšetrovať znalec. Na záver uviedol, že matku v skutočnosti zaujíma len to, kto môže byť tá žena, ktorú miluje a v neposlednom rade „penáze.“ Vôbec deťom nezavolala aké mali vysvedčenie a ani nešla do školy na ukončenie školského roku. On jej nezabráňuje v stretnutí s deťmi, iba nechce aby sa začali zasa hádky a aby deti boli v strese.

15. Procesný opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu matky dal do pozornosti, že v konaní o rozvod manželstva súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých a ustanovil PhDr. Igora Obucha za znalca v konaní. Poukázali tiež na to, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení sa koná o predbežnej otázke a konečné rozhodnutie vo veci bude vydané až po vykonanom dokazovaní a preukázaní skutočností odôvodňujúcich vydanie rozhodnutia. Vzhľadom na to odporúča odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trnave ako vecne správne potvrdil.

16. Matka maloletých vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému vyjadreniu otca uviedla, že sa v plnej miere pridržiava doterajších vyjadrení v konaní, pričom navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, ako navrhla v doplnení odvolania. Vyjadrenie otca považuje za zavádzajúce, nepodložené a v prevažnej časti za nepravdivé, ktoré smeruje výlučne k očierneniu osoby matky. Otec sa vo veľkej časti vyjadrenia venuje skutočnostiam, ktoré nijak nesúvisia s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom väčšinou poukazuje na podľa jeho subjektívneho názoru nedostatky matky. Tvrdenie otca, že ho matka v roku 2012 vysmiala, že ak chce ďalšie dieťa, má ísť za inou ženou, sú nepravdivé. Matka odmietala tretie dieťa výlučne zo zdravotných dôvodov, nakoľko jej to neodporúčali lekári. Otec neakceptuje zdravotný stav matky a napriek jej zdravotnému stavu si vynucoval tretie dieťa, čo potvrdzuje jeho charakter, že nerešpektuje matku ako rovnocenného človeka. Odmietla, že by mali s otcom intímne problémy, tieto nastali až v čase, keď sa otec stal starostom. Ona žiadala otca, aby navštívil urológa alebo sexuológa, alebo aby navštívili manželskú poradňu. Starostlivosť otca o mladšiu sestru nemožno klásť na rovinu kompletnej starostlivosti matky o maloleté deti počas 13 rokov a jeho argumentácia v tomto smere je bezpredmetná. Otec síce poukázal na práce, ktoré vykonával on, ako aj na starostlivosť o maloleté deti, na ktorej sa podieľal, avšak už nespomínal akú činnosť v domácnosti vykonávala matka a akým spôsobom sa na výchove maloletých detí podieľala ona. Otec sa bez akéhokoľvek relevantného dôvodu považuje za rodiča s väčšou prioritou. Opísané činnosti otca ho nijakým spôsobom neopravňujú prioritovať sa. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 18 a § 19 ZoR. Matka poprela, že by boli všetky výdavky na domácnosť uhrádzané výlučne z príjmov otca. Matka bežne uhrádzala výdavky na maloleté deti, rovnako výdavky na seba a na rodinnú dovolenku. Nie je jej zrejme z akého dôvodu ju otec vykresľuje ako osobu zaťažujúcu na peniaze. Naopak je to práve otec, ktorý prejavuje výrazný záujem ponechať si majetok patriaci do BSM, matku zo spoločnej domácnosti vyháňa, a ako

proti hodnotu jej ponúka absolútne neadekvátnu sumu 30.000,- Eur, keď spoločný dom v A. má v súčasnosti cenu cez 170.000,- Eur. Už zo samotného podania otca, ktorý uvádza, že matku vytlačil na chodbu a následne do spálne, kde ju usadil, je zrejme, že išlo z jeho strany o násilné konanie. K roztrhnutiu svetra otca došlo počas toho, ako otec matku sácal a táto mala padnúť na posteľ. Pri páde na posteľ sa zachytila o jeho sveter a tento roztrhala. Na synov nevrieskala, ako uvádza otec, ale im dohovárala, aby rešpektovali rodičov. Pokiaľ otec uvádza, že matka sa snažila otca vyprovokovať, aby jej ublížil, považuje za absurdné, aby sa chcela dobrovoľne nechať fyzicky napadnúť. Uvedené vyjadrenie považuje len za potvrdenie otcovej agresivity voči matke, ktorý sám priznáva, že by bol schopný na ňu fyzicky zaútočiť a to dokonca spôsobom, kedy by bola dlhodobou práceneschopná. Matka odmietla všetky otcove tvrdenia ohľadne jej šoférskeho schopností, jej hygieny, jej lenivosti a podobne. Rovnako odmietla, že by sa maloletým deťom kedykoľvek posmievala. Ide o čistú fabuláciu zo strany otca. Otec sa vo svojom vyjadrení vykresľuje ako osoba, ktorá sa snaží v plnej miere napomôcť k obnove vzťahov medzi matkou a maloletými a odmieta, že by sa akýmkoľvek spôsobom pričínol o narušenie vzťahu medzi nimi. Otec maloletým deťom vstúpuje negatívny postoj k matke, ovplyvňuje ich, aby matku odmietali, aby ju nerešpektovali. Maloletý A. matke uviedol, že mu zničila život, pričom na otázku ako, odpovedal, že tým, že ho dala do jasli. V jasliach bol vo veľmi nízkom veku len dva týždne a preto si toto nemohol pamätať. Tiež maloletý P. matku konfrontuje so záležitosťami ohľadne vyporiadania BSM a obviňuje ju, že jej ide len o peniaze. Je zarážajúce, že tieto a obdobné tvrdenia maloletých detí sú takmer identické s vyjadreniami otca, z čoho je zrejme, že je to práve otec, ktorý deti takýmto smerom vo vzťahu k matke ovplyvňuje. Čo sa týka psychologického poradenstva, otcove tvrdenia ohľadne nesprávneho postupu psychologičky pani Q. považuje za absolútne irelevantné. Akonáhle otec zistil, že sa táto osoba slepo nepriklonila k jeho autoritatívnym názorom a reálne chcela vo vzťahu matky a synov pomôcť, otec ju označil za nekompetentnú a akékoľvek ďalšie sedenia u nej zásadne odmietol. Otec svoje manipulovanie označuje za hovorenie pravdy, pričom nijakým spôsobom neprihliada na následky. Matka mala od narodenia s deťmi dobré vzťahy a silné citové väzby. Problémy začali až v období, kedy otec plánoval rozvod manželstva.

17. Tvrdenie otca, že sa nemá o čom s matkou rozprávať za situácie, keď majú spolu dve maloleté deti, považuje za absurdné. Otca je možné považovať za autoritatívnu osobu, ktorá neuznáva žiadne názory tretích strán, ak sa nezhodujú s jeho predstavou a práve táto povaha a postoj otca je najväčší problém pri budovaní a zachovávaní vzťahov v rodine. Maloleté deti manipuluje a ovplyvňuje spôsobom tak, že následne matku odmietajú. Otec vo vyjadrení označuje ako normálnu vec skutočnosť, že dom, v ktorom žije matka, odpojil od vody, internetu a televízie. Na spustenie vody bola nútená privolať vodárov. Správanie otca možno označiť za formu psychického násillia. Tvrdenie otca, že matka v občianskom združení Fajn centrum sa nezniesla s ostatnými členmi, v plnej miere odmietla. Otec nielenže nerešpektuje matkine rodičovské práva, ale zároveň popiera akékoľvek jej práva na ochranu osobnosti a jej vlastnícke práva. K vyjadreniu pripojila čestné prehlásenie MUDr. Q. V., ktorá maloletého P. navštívila v nemocnici po operácii a čestné prehlásenie Ing. B., ktorá sa vyjadruje k preberaniu dieťaťa u matky, otca, ako aj k obrázku zverejnenému na internete. Pripojila tiež zvukový záznam, na ktorom je zachytený maloletý P. ako mieri na matku vzduchovkou a uvádza: „Prestaň ju chytáť a migaj do prdele z mojej izby.“ Ďalej pripojila zvukovú nahrávku zo situácie, keď vypla maloletým deťom agresívnu počítačovú hru.

18. V súvislosti s uvedeným matka poukázala na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 5Co/305/2013 a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Uviedla, že otec prechováva k matke jednoznačne negatívny vzťah, ktorý prenáša aj na maloleté deti, čo je neprijateľné a vzbudujúce obavu ohľadne zdravého fyzického a psychického vývoja maloletých detí. Priamym zákazom styku maloletých s matkou, ako je tomu v danom prípade, kedy sa otec postavil do role sudcu a matke odmieta maloleté deti vydať na akýkoľvek styk, môže nepochybne v budúcnosti dôjsť k nenapraviteľným, respektíve len ťažko napraviteľným následkom vo vzťahu rodičov k deťom. Takýto stav je nevyhnutné riešiť a to práve zabezpečením pravidelného styku matky s maloletými a obnovením ich vzťahu. V súvislosti so starostlivosťou otca, matka uviedla, že tento sa o synov staral len sporadicky, bol pracovne veľmi vyťažovaný. Vo väčšej miere začal s deťmi tráviť čas až v priebehu posledného polroka, kedy oznámil, že sa chce rozviesť. Takto strávený čas otca s deťmi však nemožno označiť za plnohodnotnú výchovu, resp. nemožno ho porovnávať s programom, ktorý pre synov pripravovala matka.

19. V záverečnej časti vyjadrenia sa matka vyjadrila k vyjadreniu ÚPSVaR, ktoré označila za zmätočné s tým, že nie je z neho zrejme na základe akej skutočnosti dospel k záveru, že je potrebné potvrdiť

rozhodnutie súdu prvej inštancie. Rozhodnutie súdu nespočíva na rozhodnutí o predbežnej otázke. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení sa nepredpokladá vykonanie úplného dokazovania, ale súd rozhoduje na základe osvedčených skutočností. Považuje za nepredstaviteľné, aby súdy vychádzali výlučne zo znaleckých posudkov nariadených v konaniach vo veci samej, nakoľko ich vyhotovenie môže trvať dlhý čas, je maximálne nežiaduce, aby súd neupravoval styk rodičov s dieťaťom v prípade, že títo o styk prejavujú záujem a sú schopní sa o dieťa postarať. Zo záveru ÚPSVaR vyplýva, že žiada, aby súd počkal na rozhodnutie vo veci samej, čo však absolútne popiera akúkoľvek možnosť nariadenia neodkladných opatrení. Neodkladné opatrenie pritom funguje ako účinný prostriedok na dočasné zabezpečenie rodičovských práv tomu z rodičov, ktorému je akýmkoľvek spôsobom a z akéhokoľvek dôvodu zabraňované v ich výkone. Práve nariadenie neodkladného opatrenia môže zabezpečiť, aby sa vzťahy medzi matkou a maloletými nevyhrotili. Tým súd následne získa aj dostatok času na rozhodnutie vo veci samej, bez toho aby styk matky s deťmi zostal bez úpravy, respektíve aby mu bolo bezdôvodne zabraňované.

20. V priebehu odvolacieho konania matka dodatočne prostredníctvom svojho právneho zastúpenia predložila do spisu doplnenie odvolania s tým, že došlo k ďalším dôležitým skutočnostiam. Upozornila na to, že odo dňa vydania uznesenia matke do dňa podania doplnenia (2.8.2019) nebol styk s maloletými žiadnym spôsobom umožnený a to ani počas sedení v občianskom združení TENETED o.z. Matka sa sedení zúčastňuje výlučne bez prítomnosti maloletých, pričom deti chodia len v sprievode otca. Takýto stav je podľa nej absolútne neprípustný. Styk takýmto spôsobom zrejme vôbec realizovaný nebude, resp. len v krátkom časovom období s dlhším odstupom času. Okresný súd teda svoje uznesenie odôvodnil skutočnosťou, ktorá sa žiadnym spôsobom nezakladá na reálnom skutkovom základe. Matke bol neznalosťou súdu de facto výrazne obmedzený, respektíve až zakázaný styk s deťmi. V tejto súvislosti poukázala na rozsudky Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Co/783/2013, Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/350/2010, Mestského súdu v Prahe sp. zn. 15Co/149/2011, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/305/2013, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoP/11/2016, Krajského súdu Prešov sp. zn. 21CoP/12/2013, Krajského súdu Prešov sp. zn. 6CoP/24/2013, pojednávajúce o potrebe a dôležitosti styku rodiča, ktorému deti neboli zverené do výchovy, s maloletými deťmi. V súvislosti s poukázanou judikatúrou uviedla, že otec v súčasnosti matku pred maloletými deťmi dehonestuje, uráža ju, vyhadzujú ju z domu, dokonca ju aj fyzicky napadol, čo je maximálne nežiaduce, nakoľko to môže v značnej miere ovplyvniť aj následné správanie sa detí voči matke a ich vzájomný vzťah. Maloleté deti už takéto správanie otca prevzali. Otec zakazoval matke, aby vstupovala do izby maloletých detí, zakazoval jej variť, prať, žehliť, zakázal jej chodiť na krúžky s maloletými, na rodičovské združenia, zakázal jej voziť maloleté deti v aute. Až na základe týchto pokynov a zákazov začali maloleté deti, najmä P. ich plnenie rovnako vyžadovať od matky, začali sa správať agresívne a matku vyhadzovali z domu. Maloletý P. po tom, ako mu poslala peniaze na bankový účet uviedol, že sa týchto peňazí ani nedotkne, lebo sú špinavé. Deti začali odmietajú aj jedlo, ktoré zabezpečila matka. Odmietajú kontakt s matkinou rodinou a odmietajú sa kamarátiť s deťmi, s rodičmi ktorých je matka v kamarátskom vzťahu. P. odmieta s matkou komunikovať aj telefonicky, nechce sa s ňou stretnúť, pričom odkázala na zvukový záznam ich rozhovoru. Vyslovila názor, že výchovné prostredie maloletých detí je v súčasnosti absolútne nevyhovujúce, do čoho je nevyhnutné zasiahnuť a to práve spôsobom, ktorý matka žiadala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd to nerešpektuje a bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia ponechal situáciu bez patričného spôsobu riešenia. Súd sa nezaoberal otázkou prečo maloleté deti v súčasnosti matku odmietajú. Či nie je zarážajúce, že vyjadrovanie a správanie sa maloletých je tak podozrivo identické s konaním otca. V tejto súvislosti odkázala na čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý je podľa nej porušovaný. Podľa matky sa súd pri rozhodovaní nevysporiadal so závažnými otázkami, že uznesenie je možné považovať za arbitrárne. Uznesenie považuje za odporujúce najlepšiemu záujmu maloletých detí, ich právu na starostlivosť oboch rodičov, ako aj právo matky na ich výchovu. Matka má v súčasnosti záujem a vôľu sa s maloletými stykať, pričom jej rodičovské kompetencie nie je možné spochybňovať, o čom svedčí aj skutočnosť, že takmer samostatne zabezpečovala výchovu maloletých detí počas obdobia 13 rokov. Má za to, že úprava styku s maloletými môže len prispieť k upevneniu a náprave jej vzťahu s deťmi, pričom by bola jednoznačne prínosná pre deti tak po stránke emočnej, ako aj intelektuálnej.

21. Na základe uvedených skutočností matka žiada, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým zverí maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, alternatívne žiadala, aby súd určil matke styk s maloletými za prítomnosti zamestnancov občianskeho združenia Centrum pomoci pre rodinu so sídlom C., M. XXX/XX v priestoroch tejto

organizácie vždy v páry týždeň v utorok a štvrtok od 16.00 hod. do 18.00 hod. a vždy v nepáry týždeň v stredu a v piatok od 16.00 hod. do 18.00 hod., prípadne v inom čase určenom združením. Alternatívne žiada, aby súd akýmkoľvek iným vhodným spôsobom upravil styk matky s maloletými bez prítomnosti otca. Matka pritom prostredníctvom svojho právneho zástupcu túto organizáciu telefonicky kontaktovala, pričom organizácia oznámila, že má kapacitu na realizáciu styku. Navrhla, aby súd v súvislosti s nariadením nového neodkladného opatrenia zrušil výchovné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu v Trnave sp. zn. 40P/5/2019 zo dňa 16.5.2019.

22. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

23. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), b), f) a h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez väzanosť rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a že je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť (§ 387 CSP).

24. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia a argumenty predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a naplnené skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia podľa návrhu matky, ktorým by boli deti dočasne zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, eventuálne upravený styk matky s deťmi.

25. Pre oboznámenie sa s aktuálnou situáciou v rodine odvolací súd si pred svojím rozhodnutím zadovážil vyjadrenie procesného opatrovníka maloletých detí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C.. Úrad uviedol, že rodina sa v súčasnosti podrobuje sociálnemu a psychologickému poradenstvu u akreditovaného subjektu TENENET, o.z. v B.. Z priebežnej správy akreditovaného subjektu zo dňa 13.8.2018 vyplýva, že obaja maloletí odmietajú kontakt s matkou. V partnerskom konflikte sa názorovo priklonili k otcovi, s ktorým aktuálne žijú v jednej domácnosti. Matka z tejto situácie viní otca a aktuálnu situáciu pripisuje manipulácii zo strany otca. S matkou v rámci odborného poradenstva pracujú na zlepšenie miery frustračnej tolerancie, za účelom lepšieho zvládania stretnutí s deťmi a manželom. S otcom detí pracujú na pochopení dôležitosti role oboch rodičov a nutnosti motivovania jeho synov pre kontakt s matkou. Aktuálne je názorové nastavenie členov rodiny resp. otca a detí voči matke natoľko konfrontačné, že sa dosiaľ nepodarilo dosiahnuť zmenu vedúcu k zlepšeniu vzťahov medzi členmi rodiny. Poverený pracovník akreditovaného subjektu navštívil maloleté deti v ich prirodzenom prostredí dňa 22.8.2019 krátko pred návštevou procesného opatrovníka. V uvedený deň vykonali pohovor s maloletými deťmi, ktoré kontakt s matkou naďalej odmietajú. S ohľadom na aktuálne odmietavý postoj maloletých k matke, spôsobený jej neadekvátnym správaním k deťom, jej nenáležitou a necitlivou komunikáciou s deťmi, ale predovšetkým s ohľadom na realizáciu výchovného opatrenia v akreditovanom subjekte, považujú dočasné zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov za kontraproduktívne a dočasnú úpravu styku matky s deťmi v Centre pomoci pre rodinu v C. za nadbytočnú. Násilím upravený styk matky s deťmi nie je v ich najlepšom záujme. Majú za to, že v prípade autoritatívneho rozhodnutia súdu o úprave styku matky s deťmi sa situácia ešte zhorší, preto odporúčajú deti rešpektovať a prihliadať na ich názor. Vzhľadom na uvedené odporučili odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

26. Na požiadavku odvolacieho súdu podalo písomnú správu i akreditované stredisko TENENET, o.z. B., ktoré uviedlo, že poradenstvo vo vzťahu k matke a deťom prebieha momentálne oddelene, pričom s matkou a jej bývalým partnerom prebehlo spoločné stretnutie za účelom dohody. Deti matku aktuálne zatiaľ odmietajú. Za najvhodnejšiu formu stretnutia sa im javí stretnutie aj s treťou osobou na mieste voľnočasových aktivít maloletých. Rozsah a frekvenciu sa im ešte nepodarilo, vzhľadom na konfliktnosť vzťahov expartnerov a narušenú komunikáciu medzi nimi určiť. K striedavej osobnej starostlivosti

sa bez komplexného vyšetrenia osobností jednotlivých členov rodiny ako aj vzájomných rodinných väzieb alebo súdnoznaleckého vyšetrenia v oblasti klinickej psychológie, nevedia vyjadriť. Uvedli, že je možná odborná psychologická práca na obnove vzťahov a dôvery medzi maloletými deťmi a ich matkou v spolupráci s ich psychológom ako odborným poradcom, avšak nie formou riadeného alebo asistovaného styku, ktorý predpokladá ich rolu len pasívneho pozorovateľa. Ich psychológovia sú aktívni spolupracovníci - odborníci využívajúci komplexnú škálu odborných psychologických metód a intervencií na aktívnu obnovu vzťahov a dôvery v rodine.

27. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 324 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

29. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 pod písm. a) až h) zákon iba demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia za podmienok ustanovených osobitným predpisom môže súd nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami.

30. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327 (teda neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujúci predpísané náležitosti, alebo ako nezrozumiteľný alebo neurčitý), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Podľa ods. 2 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu. Podľa ods. 3 uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať.

31. V zmysle § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

32. V zmysle § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Podľa ods. 2 ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

33. V zmysle § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené. Podľa ods. 2 uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia.

34. Podľa § 332 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

35. Podľa § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené a podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

36. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

37. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

38. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

39. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

40. Podľa čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni.

41. Podľa čl. 12 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

42. Prijatím Dohovoru o právach dieťaťa sa jednotlivé štáty zaviazali, že ich činnosť bude v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a ostatnými článkami Dohovoru. Deti, na rozdiel od dospelých, nemajú možnosť za svoje práva bojovať, svoje práva uplatňovať a vyžadovať žiadnym legitímnym spôsobom, preto deti potrebujú ochranu a špeciálnu starostlivosť, akú dospelí nepotrebujú. V zmysle citovaných článkov Dohovoru aj maloleté dieťa má právo povedať svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a jeho názor musí byť braný vážne.

43. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

44. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 24, § 25, § 26 sa použijú primerane.

45. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok... Podľa ods. 2 ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak

súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Podľa ods. 4 súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

46. Podľa § 25 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode (ods. 1). Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť (ods. 2).

47. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade v zmysle cit. § 325 ods. 1 CSP vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Pritom platí, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení Charty základných práv aj Dohovoru o právach dieťaťa, najlepší záujem dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akomkoľvek rozhodovaní súdu vo veciach týkajúcich sa maloletých detí, teda pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia i keď to CSP už výslovne v § 324 a nasl. neuvádza.

48. Nariadením neodkladného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade podľa cit. § 325 ods. 1 CSP vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Takáto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na prípadné konečné rozhodnutie (vydané po riadne vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by zdržanie spôsobené potrebou zachovania všetkých (vč. procesných) postupov v konaní o veci mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko (ak vôbec) odvrátiť. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto cieľu je na jednej strane podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov (čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a často dosť dobre ani nemôže akceptovať práve riešenie problému predostreté tým či oným účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučne záujmom dieťaťa, na druhej strane i postup pri dokazovaní v takýchto konaniach. Tu totiž súd na rozdiel od tzv. sporového konania (ktoré je ovládané zásadou zodpovednosti účastníkov za jeho výsledok a kde je tak v značnej miere na procesnej aktivite účastníkov, čo sa v konaní preukáže a s akým výsledkom následne konanie skončí) je povinný i bez návrhu vykonávať všetky dôkazy potrebné na riadne objasnenie skutkového stavu bez ohľadu na to, či ich účastníci navrhli alebo či v tomto smere ostali nečinnými. I v rámci konaní začateľných aj bez návrhu (do ktorej skupiny patrí vo všeobecnosti skupina konaní vo veciach starostlivosti súdov o maloleté deti a špecificky aj konkrétne konanie) však okrem toho treba vidieť nezanedbateľné rozdiely medzi konaním vo veci a konaním o neodkladných opatreniach. Hoci v konaní o neodkladnom opatrení postačuje na vydanie rozhodnutia (na rozdiel od konania vo veci samej) i len osvedčenie skutočností preň významných (kým v konaní o veci je naopak potrebným preukázanie spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), táto výhoda však má aj svoju druhú stranu, ktorou je relatívne zvýšená miera zodpovednosti navrhovateľa neodkladného opatrenia najmä za osvedčenie nevyhnutnosti navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Je to tak i preto, že už krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu účastníka (tu 30 dní od doručenia návrhu podľa § 3X8 ods. 2 CSP), prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľom predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Tým sa práve konanie o neodkladnom opatrení vydávanom na návrh v konaniach zahájiteľných i bez návrhu líši nielen od konania vo veci (kde vykonávanie dokazovania súdom bez ohľadu na aktivitu účastníkov spravidla poskytuje dostatočný priestor pre

zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností), ale aj od konania o prípadnom neodkladnom opatrení vydanom bez návrhu samotným súdom, v ktorom sa lehoty zhora neuplatnia.

49. Vyhodnotiac všetky relevantné písomnými vyjadreniami účastníkov a doloženými listinnými dôkazmi osvedčené skutočnosti a okolnosti daného prípadu, vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, sledujúc pritom prioritne najlepší záujem oboch maloletých detí, i odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by boli deti dočasne zverené do striedavej starostlivosti oboch rodičov a eventuálne ani upravený styk matky s deťmi.

50. Ako bolo zistené, maloleté deti nielen v čase rozhodovania prvoinštančného súdu, ale i aktuálne, a to napriek podrobovaniu sa niekoľkomesačnému poradenstvu zo strany odborníkov, sa odmietajú kontaktovať s matkou. Je teda zrejme, že ich nevhodne krajne negatívny postoj voči matke (nech už bol spôsobený kýmkoľvek či čímkoľvek) sa doposiaľ nepodarilo zmeniť. Z vyššie citovaných ustanovení, ktoré je nevyhnutné v danom prípade aplikovať, vyplýva prioritna záujmov maloletých detí a to aj pred záujmami rodičov. V zásade je v záujme maloletých detí, aby udržiavali plnohodnotný kontakt s oboma svojimi rodičmi. Pokiaľ sú ale vzťahy maloletých detí voči rodičovi tak hlboko rozvrátené, že deti vytrvalo odmietajú takmer akýkoľvek kontakt s rodičom, odmietajú jeho starostlivosť, spolubývanie, stravu, peniaze, ba správajú sa voči rodičovi neúctivo a agresívne, dostáva sa kontakt rodiča s deťmi, či už formou starostlivosti alebo styku, do rozporu s aktuálnymi záujmami maloletých. V takom prípade nemôže byť rozumné, v rozpore s vyjadreným stanoviskom detí, autoritatívne nariadenie striedavej výchovy, prípadne styku rodiča s deťmi súdom. Tak krajne vyhrotené vzťahy maloletých detí k rodičovi, ako je tomu v danom prípade, vyžadujú najskôr citlivé a postupné odborné poradenstvo a prípravu vo vzťahu k všetkým členom rodiny, až po náprave rodinných vzťahov takouto cestou odborník môže povedať, kedy je už vhodný čas, aby došlo ku kontaktu matky s deťmi, včítane najvhodnejšieho miesta, formy a rozsahu. Akékoľvek deťom nanútené stretávanie sa s matkou za aktuálnej situácie by mohlo byť kontraproduktívne, mohlo by viesť k opačnému výsledku, k nežiaducemu ďalšiemu zhoršeniu sa vzťahov detí voči matke, čoho sa treba vystríhať. Ako to vyplýva z vyjadrenia občianskeho združenia TENENET, napriek niekoľkomesačnej spolupráci s rodinou, sa im ešte nepodarilo určiť vhodný rozsah a frekvenciu stretnutí detí s matkou. K samotnej striedavej osobnej starostlivosti bez komplexného odborného vyšetrenia členov rodiny sa taktiež nevedia vyjadriť. Procesný opatrovník mal. považuje dočasné zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov za kontraproduktívne a dočasnú úpravu styku matky s deťmi v Centre pomoci pre rodinu v Trnave za nadbytočnú. V aktuálnej situácii akýkoľvek nanútený kontakt detí s matkou by bol v rozpore so záujmami oboch maloletých detí a zrejme by viedol k opačnému výsledku, k zhoršeniu vzťahov detí k matke, čo by narušilo rozbehnutý proces nápravy týchto vzťahov, pričom v budúcnosti by bol tento následok ťažko napravitelný.

51. Osobitne sa žiada zdôrazniť, že v zmysle § 38 ods. 1 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. V danom prípade obaja maloletí vo veku 8 a 13 rokov sú už na takej úrovni vyspelosti, že dokážu samostatne formulovať svoje vlastné názory, preto je dôvodné na ne prihliadať. Aktuálne sa pritom obaja kontakt s matkou vytrvalo odmietajú. Za popísanej situácie v rodinných vzťahoch účastníkov, matka bude nútená práve v záujme maloletých dočasne strpieť nestretávanie sa s deťmi. Nie je však vylúčené, aby sa matka o deti zaujímala v škole, u ich lekára, príp. po odporúčení spolupracujúceho odborníka vhodným spôsobom skúsila kontakt cez SMS, e-mail či telefonicky. Súdy pritom v tomto smere nezostali pasívne, keďže Okresný súd Trnava uznesením sp. zn. 40P/5/2019-113 zo dňa 16.5.2019 uložil rodičom aj deťom výchovné opatrenie, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu akreditovaného subjektu TENENET, o.z. v B., v rozsahu minimálne 40 hodín práce s celou rodinou, ktoré poradenstvo dosiaľ aktívne prebieha, pričom je dôvodné predpokladať, že povedie napokon k pozitívnym výsledkom, napraveniu vzťahov v rodine a napokon aj k postupnému obnoveniu kontaktov matky s deťmi.

52. Zhrnúc uvedené odvolací súd je toho názoru, že za danej situácie nie je vhodné, ani v súlade so záujmami žiadneho z maloletých, upraviť styk matky s deťmi akýmkoľvek spôsobom, bolo by to predčasné a kontraproduktívne. Už vôbec neprichádza do úvahy nariadenie dočasnej striedavej osobnej starostlivosti o deti tak, že by sa matka starala o deti v týždenných intervaloch. Vzhľadom na to, že poradenstvo v občianskom združení Tenenet aktívne prebieha, odvolací súd sa stotožňuje s názorom

procesného opatrovníka maloletých detí, že dočasne upravovať styk matky s deťmi v inom zariadení - v Centre pomoci pre rodinu v C., by bolo nadbytočné a aktuálne aj predčasné. Za najvhodnejší a v súlade so záujmami maloletých odvolací súd považuje súčasný stav, kedy maloleté deti sú v súlade s ich vôľou v starostlivosti otca, pričom aktívne prebieha práca odborníkov s deťmi aj rodičmi, za účelom nápravy rodinných vzťahov medzi účastníkmi, najmä vzťahov maloletých detí k matke, ktorej predpokladaným výsledkom bude obnovenie rodinných kontaktov detí s matkou. Dosiaľ ale nedošlo k takej úprave rodinných vzťahov, ktoré by odôvodňovali zahájenie stykov matky s deťmi a už vôbec nie striedavú starostlivosť, preto odvolací súd zhodne s prvoinštančným uzatvára, že neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia navrhnutého matkou, keďže aktuálne nie je potrebné bezodkladne upraviť pomery formou dočasného nariadenia striedavej osobnej starostlivosti eventuálne úpravou styku matky s deťmi. Bolo preto dôvodným návrh matky v celom rozsahu, ako predčasný a aktuálne nedôvodný, zamietnuť. Odvolanie matky teda nebolo dôvodné.

53. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľky zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

54. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia na dočasné zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti eventuálne na úpravu styku s maloletými zamietnutý, ako vo výroku vecne správny potvrdil (§ 387 CSP).

55. Matka, ani otec si v tomto konaní nárok na náhradu trov konania neuplatnili (§ 57 CMP). Odvolací súd s použitím § 52 CMP, s použitím § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

56. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).